

A T-58/01. sz., Solvay kontra Bizottság ügyben 2009. december 17-én hozott ítélet ellen a Solvay SA által 2010. március 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-110/10. sz. ügy)

(2010/C 161/22)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Solvay SA (képviselők: P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis, A. Vallery ügyvédek)

Másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- a jelen ügyet egyesítse a fellebbező által a Törvényszék T-57/01. sz. ügyben 2009. december 17-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezésével;
- semmisítse meg a 2009. december 17-én hozott ítéletet;
- következképpen vizsgálja felül a keresetet a megsemmisített részek tekintetében és semmisítse meg egészében a 2000. december 13-i bizottsági határozatot;
- semmisítse meg a 2,25 millió euró összegű bírságot, illetve másodlagosan csökkentse jelentősen annak összegét a fellebbező által az eljárás rendkívüli hosszú időtartama miatt elszenvedett súlyos kár helyreállítása címén;
- kötelezze a Bizottságot a fellebbezési eljárás, valamint a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával — amely öt részből áll — a fellebbező az ésszerű határidőn belüli eljáráshoz való jogának megsértésére hivatkozik. A Solvay különösen azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem értékelte összesítve az eljárás időtartamát oly módon, hogy abba beletartozzon az eljárásnak mind a közigazgatási, mind a közösségi bíróság előtti szakasza (első rész), nem vette figyelembe a Törvényszék előtt folytatott eljárás időtartamát (második rész), az ésszerű határidő túllépéséért járó szankciót a fellebbező védelemhez való jogának konkrét megsértésének bizonyításától tette függővé, miközben e két elv egymástól teljesen független és elkülönült (harmadik rész), úgy ítélte, hogy e jogsértés az szóban forgó ügyben nem áll fenn (negyedik rész), és hogy a szóban forgó ügy tényállását elferdítette azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a fellebbező nem élt azzal a jogával,

hogy másodlagosan a bírság csökkentését kérje az ésszerű határidő túllépése miatt (ötödik rész), miközben a fellebbező kifejezetten kérte a bírság ezen indok miatti megsemmisítését, vagy legalábbis csökkentését.

Második jogalapjában — amely öt részből áll — a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot azzal, hogy arra kötelezte a fellebbezőt, hogy bizonyítsa, hogy az akta Bizottság által elvesztett részei hasznosak lehetnek volna védekezése szempontjából (első rész). Nem lehet ugyanis hivatalból kizárni az akta mindennemű átmeneti vizsgálata hiányában, hogy a kérdéses iratok befolyásolhatták a Bizottság által hozott határozatot (második és harmadik rész). Továbbá azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben úgy ítélte meg, hogy az eltűnt iratok hasznosak lehetnek volna védekezése szempontjából, mivel a fellebbező a Törvényszék előtt nem hivatkozott olyan jogalapra, amely kétségbe vonta a megállapodás fennállását, amelyet az aktához férés hiányában is megtehetett volna, miközben a fellebbező e jogalapra már a Bizottság előtt hivatkozott, illetve az elvesztett iratok tartalma már senki nem tudja meghatározni (negyedik rész). Végül azt kifogásolja, hogy a Törvényszék semmiféle érdeklődést nem mutatott az elvesztett iratok iránt azon indokból, hogy a fellebbező által a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének hiányára vonatkozóan felhozott érdemi jogalapot már elutasította, miközben nem ismerte az elvesztett iratok tartalmát, miközben ezen iratok révén a fellebbező további érveket, sőt teljesen új — akár az ügy érdemére, akár a bírság összegére, akár az eljárás szabályosságára vonatkozó — jogalapokat hozhatott volna fel (ötödik rész).

A fellebbező a harmadik és utolsó jogalapjában arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a megtámadott határozat elfogadását megelőzően hozott és a fellebbezővel szemben bírságot kiszabó első határozat Törvényszék általi megsemmisítését követően őt megillető meghallgatáshoz való jogát. A megtámadott ítélet ugyanis elutasította a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet és nem ismerte el a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a szóban forgó vállalkozást meg kell hallgatni, amennyiben a Törvényszék valamely korábbi ítéletében megállapításra kerül, hogy valamely eljárási szabálytalanság hatást gyakorolt az előkészítő intézkedésekre.

A Törvényszék (harmadik tanács) által T-156/04. sz., Électricité de France (EDF) kontra Bizottság ügyben 2009. december 15-én hozott ítélet ellen az Európai Bizottság által 2010. március 8-án benyújtott fellebbezés

(C-124/10. P. sz. ügy)

(2010/C 161/23)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: E. Gippini Fournier, B. Stromsky és D. Grespan meghatalmazottak)